

جربني

✎ Rukia Nantale
☑ Benjamin Mitchley
📄 Zahidullah Abid
|| 5
🗨 جربني

Global Storybooks

globalstorybooks.net

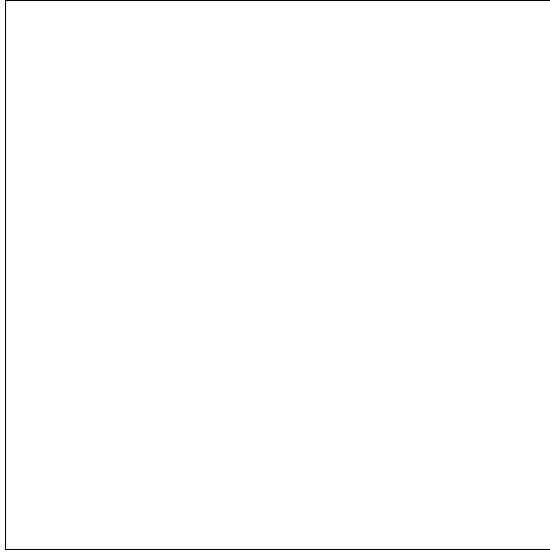
جربني

✎ Rukia Nantale
☑ Benjamin Mitchley
📄 Zahidullah Abid

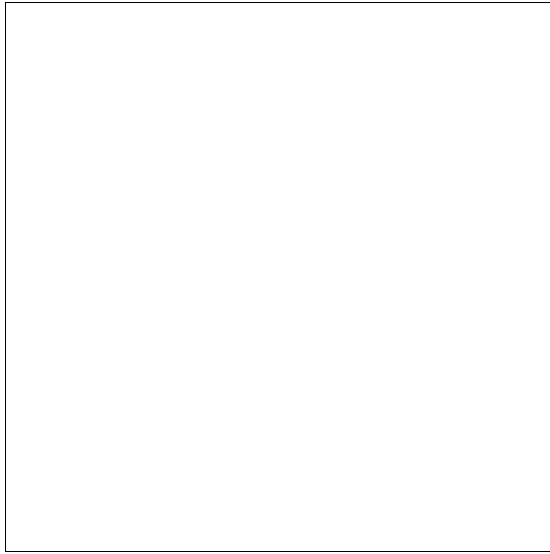

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

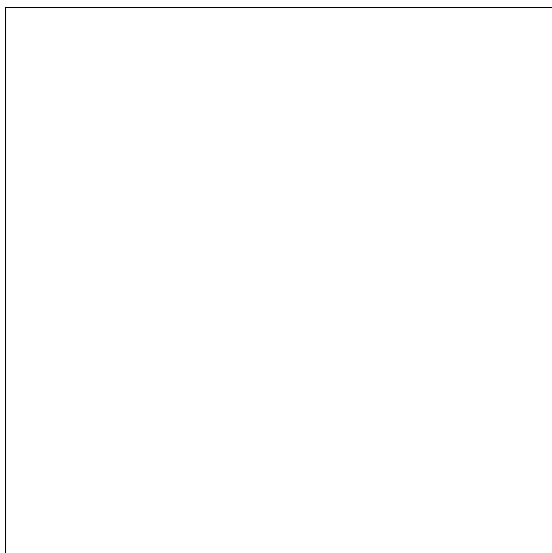
کله چې د زرنښتې مور مړه شوه، نو هغه ډېره خفه وه. د زرنښتې پلار د خپلې لور د پاملرنې لپاره ډېره هڅه کوله. ورو ورو دوی زده کړل چې څنگه پرته د زرنښتې د مور څخه په خوشحالی ژوند وکړي. دوی به هر سهار له یو بل سره کښېاستل او د راتلونکو ورځو په اړه به یې خبرې کولې. هر ماښام به یې په گډه ډوډۍ خوړله. د لوبو د پرېمنځلو وروسته به د زرنښتې پلار د هغې سره د کورنۍ دندې په ترسره کولو کې مرسته کوله.

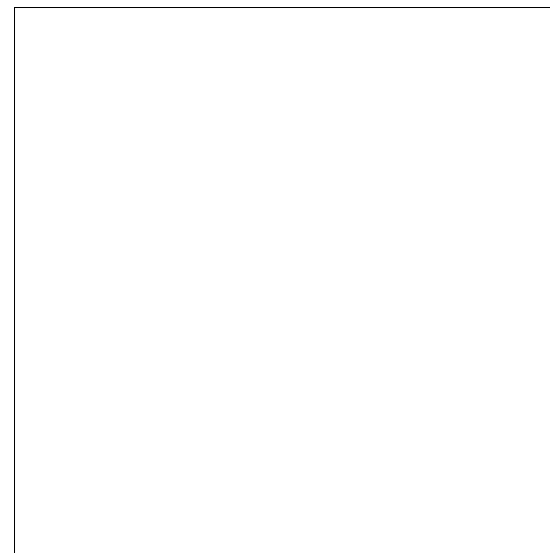
انیتا وویل: "سلام زرنبنتې، پلار دې ستا په اړه ماته ډیر څه ویلي و." خو زرنبنتې خوشحاله نه شوه، او نه یې هم د نجلۍ لاس ونیوه. د زرنبنتې پلار خوشحال و. هغه د گډ ژوند تېرولو په اړه، او دا چې د گډ ژوند له امله به د دوی ژوند څومره ښه وي، خبرې وکړې. هغه وویل: "زما لورې! هیله ده چې ته انیتا د خپلې مور په توگه ومنې."

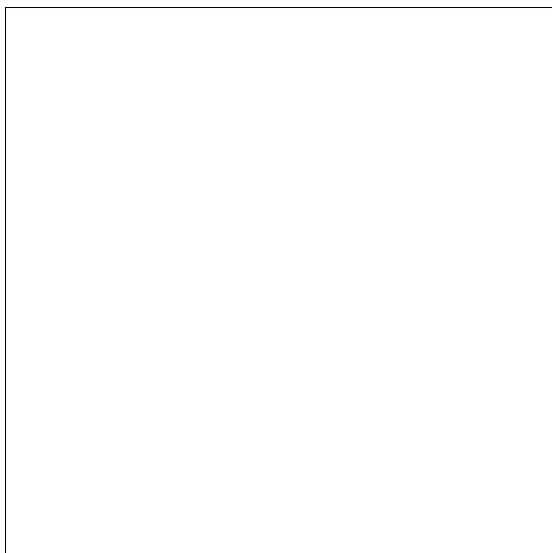
بله اونۍ انیتا، زرنبنتې، د هغې ترور او د ترور لورگانو ته د ډوډۍ خوړلو لپاره یوې لویې مېلمستیا ته بلنه ورکړه. انیتا د زرنبنتې د خوښې خواړه چمتو کړي و، ټولوپه مړې خپتې خواړه وخورل. ماشومانو لوبې او لویانو مرکب کولې. زرنبنته ډېره خوشحاله وه. هغې پریکړه وکړه چې ډیر ژر به بیرته خپل کور ته راستنه شي او د خپل پلار او میرې سره به گډ ژوند وکړي.

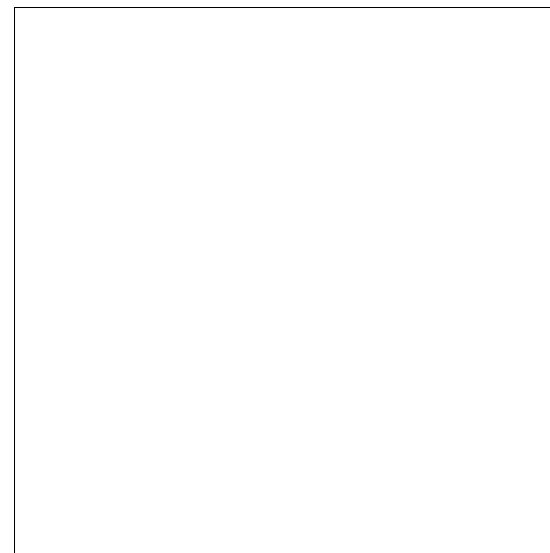
څو مياشتې وروسته د زړلښتې پلار دوی ته وويل: "زه بايد د خپلې دندې لپاره څه مودې سفر وکړم." "مگر زه پوهيږم چې تاسوبه له يو بل سره مرسته وکړئ." زړلښته ډېره خفه شوه، خو پلار يې پوه نه شو. انيتاهم خوشحاله نه وه او څه يې ونه ويل.

زړلښتې د خپلې ترور د لورگانو سره لوبې کولې، چې پلار يې د لرې څخه تر سترگو شو. زړلښتې ويره درلوده چې پلار به يې ورته په غوسه وي، نو کور خواته يې منډه کړه چې ځان پټ کړي. خو پلار يې ورته ورغی او يې وويل: "زړلښتې، تا يوه ډېره ښه مور موندلې ده، هغه له تا سره مينه لري او تا درک کوي، زه په تا وياړم او له تاسره مينه لرم." دوی دواړو په دې سلا وکړه چې زړلښته به د خپلې ترور سره تر هغه وخته اوسېږي تر څو چې د زړلښتې خوښه وي.

يو سهار زړلښته تر ناوخته پورې خپلې بستره کې ویده وه، چې انیتا چیغې کړې: "ای لټې نجلۍ" او له کټ څخه یې لاندې راوغورځوله. هغه کمپله چې زړلښته ته یې ډېر ارزښت درلود، په مېخ کې ونښته او دوه ټوټې شوه.

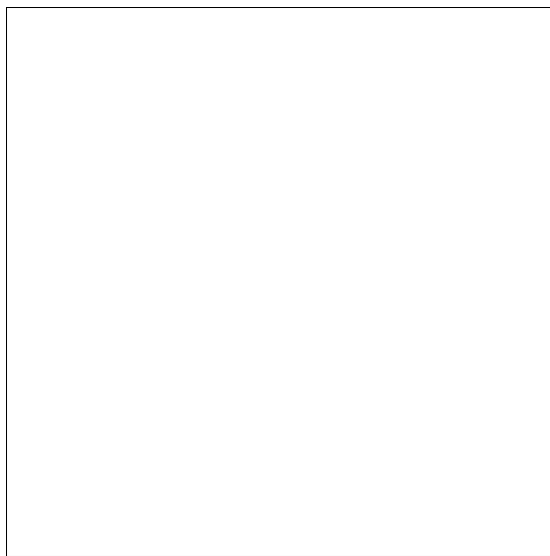

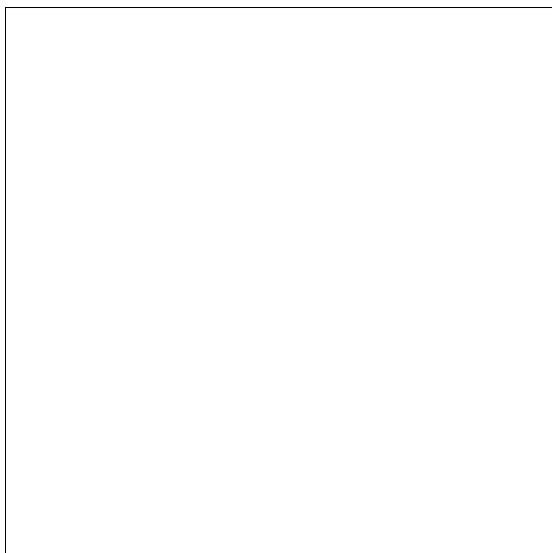
د زړلښته ترور هغه خپل کور ته یوړله. هغې زړلښته ته گرم خواړه ورکړه، او د خپلې مور د کمپلې سره یې په کټ کې ځملوله. د شپې زړلښته په ژړا ژړا ویده شوه خو دا اوبښکې یې د خوشحالی اوبښکې وې. هغه پوهېده چې د هغې ترور به د هغې سمه پالنه وکړي.

هؤڤه
 چچه خته ايش اولوم ايا د اولموتوبو ختي نيزه هه رور
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خته هسه خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه

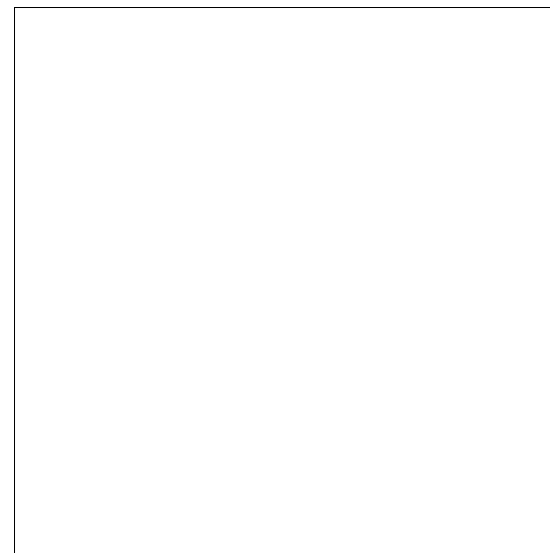

هؤڤه
 چچه خته ايش اولوم ايا د اولموتوبو ختي نيزه هه رور
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خته هسه خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه
 خيئينم ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه ايا د ايشه ميگه

کله چې ماښام شو، نو هغه یوې ویالې ته نږدې یوې لورې ونې ته وختله او د ونې په څانگو کې یې د ځان لپاره د خوب ځای جوړ کړ. او چې ویده کېده له ځان سره سندرې ویلې: "مورې، مورې، مورې، مورې، تا زه پرېښودم، تا زه پرېښودم، او هیڅکله بیرته راونه گرځېدې. پلار مې زما سره نوره مینه نه لري. مورې، ته کله بیرته راځې؟ تا زه پرېښودم."

بله ورځ ښځې د ویالې غاړې ته د جامو مینځلو لپاره راغلې وې چې زرلښتې سندرې ویلې، د دوی پام شو چې د لورې ونې څخه د غمجنې سندرې اواز راځي. دوی فکر وکړ چې دا یوازې باد دی چې د ونې د پاڼو رپولو له امله اوازونه کوي، نو خپل کار ته یې دوام ورکړ. خو یوې ښځې سندرې ته په ډېر غور سره غور نیولی ؤ.